

זוהר סוף הגלות

מה שלא שומעים מרבני הערב!!!

אור הזוהר 598 ★ אדר א' תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות נ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרולי הצריקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

רבי שלום יהודה גרוס
האדמו"ר מהאלמין
נשיא מפעל הזוהר העולמי

ריקה מהכל זמן רב, כמו שהמילה שלהם ריקה בלי שלמות, והם יעבדו את בני ישראל לשוב למקומם, עד שישתלם אותה זכות של בני ישמעאל.

ועתידים בני ישמעאל לעורר קרבות חזקים בעולם ועתידים בני ישמעאל לעורר קרבות חזקים בעולם ולהתכנסות בני אדם עליהם, ויעוררו בהם קרב, אחד על הים, ואחד על היבשה, ואחד סמוך לירושלים, וישלטו אלה באלה, וארץ הקדושה לא תמסר לבני אדם.

כי זבח לה' בבצרה

באותו זמן יתעורר עם אחד מסוף העולם על רומי הרשעה, ויערף בה קרב שלשה חדשים, ויתכנסו שם עמים, ויפלו בידיהם, עד שיתכנסו כל בני אדם עליה מסופי כל העולם, ואז יתעורר עליהם הקדוש ברוך הוא. זהו שכתוב (ישעיה לד) כי זבח לה' בבצרה וגו'. אחר זה מה כתוב? לאחז בכנפות הארץ וגו'. ויכלה את בני ישמעאל ממנה, וישבר כל החילות-כחות שלמעלה, ולא ישאר כח למעלה על העם של העולם, אלא כח ישראל לבדו, זהו שכתוב (תהלים קכא) ה' צלך על יד מינה.

הושיעה מינה וענגי

משום שהשם הקדוש בימין, ותורה בימין, ועל זה בימין תלוי הכל, ושנינו שצריך לזקף את הימין על השמאל, כמו שפרשה, שכתוב מימינו אש דת למו. ובזמן שיבא, (תהלים ס) הושיעה מינה וענגי. ובאותו זמן כתוב, כי אז אהפך אל עמים שפה ברוך לקרא כלם בשם ה' לעבדו שכם אחד. וכתוב ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

עתיד הקדוש ברוך הוא להחיות את כל אותם המלכים שהציקו לישראל ולירושלים

זוהר שמות (פרשת בשלח - דף נ"ח ע"ב):

לשון הקדוש: רבי אבא אמר משמו של רב ייסא סבא, וכך אמר רבי שמעון, עתיד הקדוש ברוך הוא להחיות את כל אותם המלכים שהציקו לישראל ולירושלים, את אנדריאנוס, ללופינוס, ונבוכדנצר, ולסנחריב, ולכל שאר מלכי העמים שהחריבו ביתו, ולהשליט אותם כבתחלה, ויתכנסו עמם שאר העמים. ועתיד הקדוש ברוך הוא

אוי על אותו זמן שהולידה הגר את ישמעאל

זוהר שמות (פרשת וארא - דף ל"א ע"ב), בלשון הקדוש:

רבי יוסי ורבי חייא היו הולכים בדרך. אמר רבי יוסי לרבי חייא, למה אתה שותק, הרי הדרך לא מתקנת אלא רק בדרך תורה? נאנח רבי חייא ובכה. (אמר לו, מהי, 'אמר לו, אוי וכו') פתח ואמר (בראשית יא) ותהי שרי עקרה אין לה ולד. אוי על זה! אוי על אותו זמן שהולידה הגר את ישמעאל. אמר לו רבי יוסי, למה? והרי הולידה אחר כך, והיה לה בן גזע קדוש? אמר לו, אתה רואה ואני רואה. וכך שמעתי מפי רבי שמעון דבר, ובכיתי. [ס"א אמר לו מה היא אמר לו ווי וכו'] אוי על אותו הזמן שבגלל ששרה התעכבה, כתוב (בראשית טז) ותאמר שרי אל אברהם וגו' בא נא אל שפתי וגו'. ועל זה עמדה השעה להגר לרשת את שרה גברתה, והיה לה בן מאברהם.

ואברהם אמר, לו ישמעאל יחיה לפניך. ואף על גב שהקדוש ברוך הוא היה מבשר לו על יצחק, נדבק אברהם בישמעאל, עד שהקדוש ברוך הוא השיב לו, ולישמעאל שמעתיך וגו'. אחר כך נמול ונכנס לבית הקדוש, עד שטרם יצא יצחק לעולם.

ארבע מאות שנים עמד אותו ממנה של בני ישמעאל

ובא ראה, ארבע מאות שנים עמד אותו ממנה של בני ישמעאל ובקש לפני הקדוש ברוך הוא. אמר לו, מי שגמול יש לו חלק בשמך? אמר לו, כן. אמר לו, והרי ישמעאל נמול, [ולא עוד, אלא שגמול בן שלש עשרה שנה] אז למה אין לו חלק בך כמו יצחק? אמר לו, זה נמול כראוי וכתקונו, וזה לא כך. ולא עוד, אלא שאלה נדבקים בי כראוי לשמונה ימים, ואלה רחוקים ממני עד כמה ימים. אמר לו, ועם כל זה, כיון שגמול, לא יהיה לו שחר טוב בשביל זה?

אוי על אותו זמן שגמול ישמעאל בעולם ונמול, מה עשה הקדוש ברוך הוא? הרחיק את בני ישמעאל מן הדבקות העליונה, ונתן להם חלק למטה בארץ הקדושה בשביל אותה המילה שבהם.

והם יעבדו את בני ישראל לשוב למקומם, עד שישתלם אותה זכות של בני ישמעאל

ועתידים בני ישמעאל לשלט בארץ הקדושה כשהיא

שיעמדו בניסיונות יישארו". ואף הנביא יואל התנבא (יואל גה): "וְהָיָה כָּל אֲשֶׁר יִקְרָא בְּשֵׁם ה' יִמְלֹט [יִנְצֵל], כִּי בָהָר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם תִּהְיֶה פְּלִיטָה כַּאֲשֶׁר אָמַר ה', וּבְשָׂרִידִים [בְּצַדִּיקִים] אֲשֶׁר ה' קָרָא. [כִּי אִזּוּ בְּמִלְחַמַת גּוֹג וּמִגּוֹג תִּהְיֶה צָרָה גְדוֹלָה לְיִשְׂרָאֵל... וְאִזּוּ יִכְלוּ רַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל, וְהַקְדוּשִׁים וִירְאֵי הָאֵל בְּאֵמַת יִמְלֹטוּ, רַד"ק]."

"מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח? יעסוק בתורה ובגמילות חסדים". (סנהדרין צח). - "כל המקיים שלש סעודות בשבת ניצול משלש פורעניות, מחבלו של משיח, ומדינה של גיהנם, וממלחמת גוג ומגוג". (שבת קיא, א).

והרבה עשו כן ועוד לא הגיעו לתכלית הנרצה, מפני שמזלולים ומחללים את התורה, שלא לומדים זוהר הקדוש. (שרק על ידי לימוד זוהר הקדוש זוכים למחות את זכר עמלק וערב רב חבריו), וכאשר ילמדו זוהר הקדוש יתחברו לנשמת הרשב"י ז"ע, ולא יצטרכו נסיון, ותבוא הגאולה ברחמים ובאהבה כמבואר בזוהר (נשא קכ"ו).

ישראל - כשהם מחללים את התורה, הקדוש ברוך הוא מכניס אותם לגלות בני עשן ובני ישמעאל, ונדונים שם

זוהר במדבר (פרשת נשא - דף קכ"ז ע"א):

בלשון הקודש: כמו זה ישראל, כשהם מחללים את התורה, הקדוש ברוך הוא מכניס אותם לגלות בני עשן ובני ישמעאל שתחת שעבודם, שדרגתם כל"ב ונח"ש, ונדונים שם, ובהם יתבררו ויתלבנו ויצרפו כצדק הפסוק וכבחן הזהב. זהו שכתוב (זכריה יג) וצרפתים כצדק את הפסוק ובחנתים כבחן את הזהב, עד שיתקנים בהם, (ישעיה א) אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו.

ובזמן שערב רב היו מחטאים את ישראל, היה כאלו היו כלם מצד הרע

ועץ טוב ורע, בגללו נאמר (שמות טו) ויורהו ה' עץ וישלח אל המים וימתקו המים וגו'. משום שהיו ישראל עם ערב רב, כלם היו עץ של טוב ורע, ועל זה חציו מתוק מצד ימין, וחציו מר מצד שמאל. ובזמן שערב רב היו מחטאים את ישראל, היה כאלו היו כלם מצד הרע, והמים חזרו להיות מרירים כמו אותו עץ מר במים. זהו שכתוב ויבאו מרתה ולא יכלו לשותות מים ממרה כי מרים הם. ועץ מר זה הוא כמו נסיון הסוטה. אם סוטה תחת בעלה, אותם מים שמשקים אותם חוזרים להיות מרירים, ובהם צבתה בטנה ונפלה ירכה. ואם לא סוטה, מה פתוב? ונקתה ונזרעה זרע, וימלידה בן. אף כאן וימתקו המים.

יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים

כמו זה יעשה לנסות את ישראל בגאולה האחרונה, זהו שכתוב (דניאל יב) יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים - שהם מצד הטוב, ועומדים בנסיון. והרשיעו רשעים - הם מצד הרע, ויתקנים בהם (יחזקאל יג) ואל אדמת ישראל לא יבאו, והורג אותם.

והמשפלים וזהו בזה הרקיע, בחבור זה שפה, שהוא ספר הזוהר

והמשפלים יבינו - מצד הבינה, שהוא עץ החיים, בגללם נאמר (דניאל יב) והמשפלים וזהו בזה הרקיע, בחבור זה שפה, שהוא ספר הזוהר, מזוהר האם העליונה תשובה. באלה לא צריך נסיון, ומשום שעתידים ישראל לטעם מעץ החיים, שהוא ספר הזוהר הזה, יצאו בו מהגלות, ויתקנים בהם (דברים לב) ה' בדרך יחננו ואין עמו אל נכר.

להפרע מהם בגלוי כביב ירושלים. זהו שכתוב זאת תהיה המגפה אשר יגף ה' את כל העמים אשר צבאו על ירושלים. אשר יצבאו לא כתוב, אלא אשר צבאו. אז כתוב וברב גאונה תהרס קמיה. וזה לזמן שיבא המשיח כתוב, ושירה זו היא שירת העולמים. וברוך אפי' נערמו מים - באותו זמן. ומשום כך יש באותו זמן, ולזמנו של מלך המשיח, ולזמן גוג ומגוג. נצבו כמו גד - לזמן של עולם הבא, שהיא חדות כל העולמות. אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל. אמר אויב - זה אותו ממנה גדול על המצרים, בשעה שנתן לו שלטון על ישראל, חשב שישמיד אותם תחת שלטונו, אלא שזכר הקדוש ברוך הוא את הרי העולם שהיו מגנים עליהם. ואל תאמר זה לבדו, אלא כל אותם גדולים שממנים על עמים עובדי כוכבים ומזלות. וכשנתנה להם רשות ושלטון על ישראל, כלם רוצים להשמיד את ישראל תחתיהם. ועל זה, אותם עמים שתחת אותם השליטים הממנים, כלם גוזרים גזרות להשמיד אותם, אלא שהקדוש ברוך הוא זוכר את הרי העולם, ומגן עליהם. וכשראה את זה משה, התחיל לשבח את הקדוש ברוך הוא ואמר, מי כמכה באלה ה'.

אין העולם מתקנים אלא על ראשי העם, אם ראשי העם צדיקים - טוב לעולם

זוהר שמות (פרשת בא - דף ל"ו ע"ב):

עד שהיו הולכים, נטה השמש להקנס. אמר רבי חייא לרבי יוסי, למה אתה שותק? אמר רבי יוסי, הייתי מסתפל בנדעתי שאין העולם מתקנים אלא על ראשי העם. אם ראשי העם צדיקים - טוב לעולם. ואם לא צדיקים - אוי לעולם ואוי לעם. אמר רבי חייא, ונדאי כך הוא, מנין לנו? שכתוב (דברי הימים ב יח) ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרים כצאן אשר אין להן רעה ויאמר ה' לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום. ישובו, ישבו היה צריך (לכתב)! לביתו, בביתו היה צריך (לכתב), שהרי במקום עומדים!

אם ראש העם לא זוכה, העם נתפסים בחטא

אלא כך שנינו, אם ראש העם לא זוכה, העם נתפסים בחטא, מנין לנו? שכתוב ויאמר דוד וגו' הנה אנכי חטאתי ואנכי הערתי ואלה הצאן מה עשו. (וכתוב דברי הימים א כא) ואני הוא אשר חטאתי וגו' דוד חטא, וישראל סבלו. ואם ראש העם נתפס בחטא - העם נצל, שהרי הדין לא שורה עליהם, שכתוב ויאמר ה' לא אדנים לאלה. כלומר, (אם אלו) אלו לא היו ראשים לעם, מדרך זו ישובו איש לביתו בשלום. כלם נצולים אם ראשיהם נתפסים. ואפלו יהושפט נגזר עליו להעגש משום שהתחבר עם אחאב, אם לא אותה צנחה, שכתוב (מלכים א כב) ויזעק יהושפט.

בל נשכח את המבואר בפסוקי הנביאים באופן מפורש, שרק הצדיקים השומרים תורה ומצוות יזכו לשרוד במלחמת גוג ומגוג: נאמר בספר דניאל (יב, א): "וְהִיְתָה עֵת צָרָה אֲשֶׁר לֹא נִהְיְתָה מִהְיֹת גּוֹי עַד הָעֵת הַהִיא, וְבָעֵת הַהִיא יִמְלֹט עַמָּךְ כָּל הַנִּמְצָא כְּתוּב בְּסֵפֶר [הַצְדִּיקִים וִירְאֵי ה', מְצוּדַת דּוֹד]". כמו כן נאמר בספר זכריה (יג, טו): "וְהָיָה בְּכָל הָאָרֶץ נָאֻם ה', פִּי שָׁנִים בֵּה יִכְרְתוּ יִגְעוּ [שְׁנֵי חִלְקִים מֵהַאֲנוּשׁוֹת יְמוּתוֹ], וְהַשְׁלִישִׁית יִתֵּר בֵּה [וְהַחֲלָק הַשְּׁלִישִׁי יִשְׂאָר]. וְהִבְאִיתִי אֶת הַשְּׁלִישִׁית בָּאֵשׁ, וְצִרְפְּתִים כְּצִרְף אֶת הַפֶּסֶף וּבְחִנְתִּים כְּבָחַן אֶת הָזָהָב, הוּא יִקְרָא בְשֵׁמִי וְאֲנִי אֶעֱנֶה אֹתוֹ. [גַּם הַחֲלָק הַשְּׁלִישִׁי שִׁישְׂאָר - יְבֹדֵק ה' אֶת חוּזֵק אֲמוּנָתוֹ, וְרַק אִלוֹ

